శ్రీ

జానకీనాయక శతకము

వేదగిరి నృకేసరి తారావళి

కోదండరామ దండకము

స్తోత్ర పంచకము

గ్రంథకర్త:

నరహరి గోపాలాచార్యులుగారు,

తమ్మర.

పరిష్కర్త:

శతావధాని పంపన్ముడుంబ సింగరాచార్యులుగారు,

జగ్గయ్యపేట.

బెజవాడ, ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాలయందు

క. కోదండరామయ్యగారిచే ముద్రింపఁబడియె.

1932.

[వెల రు. **0-2-0.**

మహాత్ములకు మనవి :—

భగవత్ప్రేరితుఁడనై వ్రాసిన యీ గ్రంథములను జదివినవా రెల్లర కిర్వ్యాది నాకవితా ప్రథమప్రయత్న మని తేటపడగలదు. కావున నిందలి దోషములను క్షమింపఁ బ్రార్థనము.

ఈ గ్రంథరచనమునకుఁ బ్రోత్సహించుటయేగాక ముద్రణము నకును సంపూర్ణముగా ధనసాహాయ్యమును గావించిన నా మిత్రు లందఱకును గృతజ్ఞుఁడను.

ఏకశ్రమమని యైనఁ దలంపక గ్రంథమును జక్కఁగాఁ బరిష్క రించిన శ్రీమాన్ శతావధాని సంపన్ముడుంబ సింగరాచార్యులుగారికి నభివందనములు.

ఇట్లు విధేయుఁడు,

గ్రంథకర్త.

శ్రీహయగ్రీవాయ నమః

జానకీనాయక శతకము.

శా॥ శ్రీలక్ష్మీహృదయారవిందమధుపా! మునిస్వాంతనమోన్నతమూ
ర్తీ! లోకేశకిరీటదివ్యమణిశోభితపాదాంబుజ! దే
వా! లంకాపురనాథకంఠకుఠారావహబాహుప్రభ! దృ
గ్జాలపాపిష్టభక్తసౌఖ్య! సకలేశా! జానకీనాయకా! ౧

మ॥ సకలాంభోధిపరీతభూవలయమున్ సాధకుడై దానవ! స్వీ
యకళాపాలితసర్వలోకసముదాయాధీశ నాగసామ్రాజ్య! ర ౧౫
త్నకలాపోగ్రదళత్కిరీటసహిత! దీనస్థానకల్పకభూ
జ! కరీంద్రప్రియ! భక్తగమ్య! నరేంద్రా! జానకీనాయకా!

శా॥ సారాసారవివేకముల్ దెలియ, కే సన్మార్గముల్ జూపితే,
దేరంగాని కుమార్గరూపులై మోహాంధులై బూనితే,
దో రాకేందుముఖా! ధనస్త్రీకళాసక్తులై సేవించి వే
సారున్ వదనమానసేవకులు నీకే! జానకీనాయకా! 3

శా॥ బాలుండై తొలి నీచుడై జనకుడా ధర్మాగ్రి విచారించి లో
పాలోపంబులు జూడక నాథా! నాపాపంబులన్ భవ
లీలాసార మొసంగకే యిపుడే కాపాడవే చెపు మో
శ్రీలోలా! సుజనాశ్రిత! మురారీ! జానకీనాయకా! ౪

మ॥ అటుగా నీమహిమన్ స్మరింపగరాదన్ముదంబిగా బిన్నారు
దరహీందుపద్మము ఖామునరా, కికి నేగలవచ్చునే నాకు? హ
స్తిగిచిత్తంబున భీతి విడిచి నేను జనింపన్, నా, మానసకో
వరదా! నిదయగల్గ భీతిపేమెంబా! జానకీనాయకా! ౫

మ॥ కొనియాడందగు నీకథాసుధల బెక్కుల్ గ్రంథముల్ జాటు, నై
నను నాతోఁ జివరీతి నాగెద, సమర్థుండౌ కవిప్రౌఢిచే
తని సుమ్మా, భవసాగరం బీఁదుటలు యాపం జేసెదవో? సత్తుకాం
చనచేలా! మణిమౌక్తికాన్వితసుభూషా! జానకీనాయకా! ౬

మ॥ వరదా! నే నొనరించు పాపతతు లెన్నన్ శక్యమే? కూరక
ర్మరతిం బాల్పడి సంచరించి కడు దుర్మార్గుండనై భాసితు, నే
శరణం బొందెడవో యటంచు మది శంకాముక్తుఁడనయ్యె బరా
త్పర! నీచిత్తము నాకుభాగ్య మిక నీవా! జానకీనాయకా! ౭

మ॥ అరయన్ భాగవతాగ్రగణ్యుఁడగు ప్రహ్లాదుండు దుర్దండిచేఁ
బరితాపంబు సహింపనోపక 'హరీ! పద్మాక్ష! దేవేశ! శ్రీ
ధర! నారాయణ! నన్ గావు సురనాథా!'' యనుచు వేడంగ స
త్వరవాత్సల్యముఁ జూపి ప్రోచితివి గాదా? జానకీనాయకా! ౮

దొరగా రావణుసోదరుండగు విభీషణుండు శరణాగతుండై “ని
న్నొలంగా రఘునాథ రాఘవ నిను న్నీక్షింప భీషణుండనౌ” మా
యల గీర్వాణగణారి భీషణుని నీ వేలా రక్షింపవా?
విలసత్కాంచనకుండలాంచిత! దయాంభోధీ! జానకీనాయకా! ౯

“ధర మీరాధ, హరీ కరుణా గుణములు తెల్పెరీక రారమ్ము శ్రద్దె
చ్చెలఁ బాదమ్ములు గ్రహించి గ్రాహకుని, ఏ గజాసి ధరా! జగన్నాథ! శ్రీ
కర!” యను మంగళ సన్నుతుల్ గజము సేయంగ ధారావాలిం
గరిరాజేంద్రుని గాంచి శోకంబాపవె? సుభగా! జానకీనాయకా! ౧౦

“హా! కృష్ణా! కరుణానిధీ! భవహరా! హా! పాండవప్రాణనా
థా! కౌరవ్యులు నాదువస్త్రము సభామధ్యంబునన్ సంధులై
యాకర్షింపఁదలంచిరి, రక్షింపదగున్, రక్షింపవే” యని దుర్భరం
బాకం జేసెడు కృష్ణయాచనకు బ్రోచితివి గాదా? జానకీనాయకా! ౧౧

శా॥ గాధేయానుచరుండవై మిథిల కేగం ద్రోవ మార్గాన దగ్ధా
పాధీశోపలశాప భవత్పదరజం బట్టన్ మహాదోష పా
థోధిం దాటి యహల్య యొప్పెయిటుల్ దోచెంగదా? మేదినీ
నాథా! దుష్టభుజంగసంచయసుపర్ణా! జానకీనాయకా! ౧౨

మ॥ ధ్రువుఁ డింతేఁ బినతల్లిమాటలకుఁ గుంద్రుండై వడిం బట్టణం
బు విసరించి వనంబుఁ జేరి సుగుణాంభోరాశివౌ నిన్నుఁ గూ
ర్చి పిరాగంబు జలించనీక మదిలోఁ జింతింపగా నిశ్చలం
బవినాశంబగు స్థాన మిచ్చితి గదా? జానకీనాయకా! ౧౩

మ॥ అరుణా మీఁదయు, వత్సలత్వ మభయం బత్యార్తిసిర్ణాశ మం
బరలాభం బనుశోషణం బచలప్రైశ్వర్యములఁ గాంచి ర
ద్దిర! ప్రహ్లాదవిభీషణధ్రువ [illegible] జాహాల్యలున్
సురపూజ్యా [illegible] మహామునాథుల్ జానకీనాయకా! ౧౪

మ॥ అడవిన్ శాబరి సిద్ధసాలు మెరుగాయల్ జవుల్ జూచి తె
చ్చి [illegible] బసించి దాస్యంబు నే
ర్పడ [illegible] సౌఖ్యసుధాభాగ్యంబుగా భక్తి చే
[illegible] జానకీనాయకా! ౧౫

మ॥ ఉరగంబే సుఖతల్ప [illegible] నా కున్నన్ మాపక్షి సు
స్థిరమౌ వాహన [illegible] చక్రిమే
వరశస్త్రం [illegible] భక్తుల నరు జేరనే
ర [illegible] నాయకా! ౧౬

శా॥ ఈనే [illegible] యు పేక్షించునా?
యే [illegible] చింతామణిశ్రీ
శ్రీ [illegible] వ్యాపార మీ
[illegible] జానకీనాయకా! ౧౭

మ॥ నరమాతృ [illegible] యుష్మత్పదా
భిరతిం గూర్పుము [illegible] రమా
వర! యుష్మ [illegible] సంసారసా
గర [illegible] జానకీనాయకా! ౧౮

మ॥ అహిరాట్తల్ప! [illegible] సీతానామం బుమా
సహితుండై శివుఁ డేలనే యు జన, [illegible] భక్తిధూ
ర్వహు లె ట్లభ్యసనంబొనర్తురు మునీంద్రాద్యాసిద్ధుల్ మహా
మహిమల్ గల్గున దెట్లు దివ్యమణికర్మా! జానకీనాయకా! ౧౯

మ॥ నిను గీర్తింపఁగ విద్యనేర్చితిని గానీ పొట్టకోసంబుగా
దు, నిరాకాంక్షితబుద్ధిచే నినుదలంతుంగాని లోకంబులో
ఘనుఁడన్ పేరు వహింపఁగాదు, భవమోక్షప్రాప్తికై పూజఁ జే
తునుగానీ ధనవాంఛఁ గాదు శ్రితబంధూ! జానకీనాయకా! ౧౦

మ॥ అయయో దీనజనౌఘపోషకుఁడ వీవై యింతకాఠిన్య మూ
రయుచున్నాఁ డవు దాసవర్గ మిటు జేరంబోవు? నన్నెవ్వఁడు వ
చ్చి యెవం డాదుకొనంగలండు? కరుణం జేపట్టి రారమ్మ టె
మ్మ యనాథుం గడగంటితోఁ గనుమి స్వామీ! జానకీనాయకా! ౧౧

మ॥ తనువున్ వీడెడుకాలమం దఖిలసంతాపంబులం గూర్చు బం
ధనముల్ కంఠమునం దగిల్చి యమదూతల్ లాగఁ జిత్తభ్రమం
బున "నారాయణ! వాసుదేవ!" యని సంబోధించుభాగ్యంబు గ
ల్గునో? లేదో? యిపుడే పఠింతు శుభవాక్యముల్ జానకీనాయకా! ౧౨

మ॥ దొర వీ, నేను భవద్దాశ్రితుండ, నని యెంతో యాసచే వేసవే
లరయన్ వేసముల్ ధరించితి నదేలా మెచ్చ వీవేసమే
కరుణాబ్ధీ! తుదివేస మింకనయినం గాంక్షించిన స్త్రీకమ్ము, వ
ద్దు రహింపన్ వేసముల మానుమన్న సుఖనొందన్ జానకీనాయకా! ౧౩

మ॥ నిను సేవన్ మనసారఁ గన్గొనట సందిష్టంబుగాఁ దోచె యీ
వనమా కొంత గతించె దేహము నుపాంత్యంబౌ మహాత్రిన్ భూమియం
దును వ్రాల్ తాళఫలంబురీతి నెపుడో దేవేళ భూపాతమొం
దినఁ బై నే సుఖమొందఁగల్గుదుఁ? గృపాబ్ధీ! జానకీనాయకా! ౧౪

మ॥ తనువుం బోతముగా నొనర్చి దృఢచిత్తంబన్ ధ్వజం బెత్తి స
జ్జనసంగం బను పెండెరం దిగిచి నిష్కాసక్తి యన్ మారుతం
బును జేకూరిచి జ్ఞానమార్గమున నం బోఁ బో భక్తి యన్ నావికేం
ద్రునితో డొంది భవాబ్ధి దాటి సుఖియింతున్ జానకీనాయకా! ౧౫

మ॥ పరమాత్మా! భవబంధభేదనకళాప్రావీణ్యశీలా! దయా
కర! నీనామ మహాత్మ్యశంబు జపియింపం గాంచిన ధన్యాత్ములె
ల్లరు సత్యవ్రతధారులై జగము లేలంజాలు తేజంబుఁ గాం
చిరటం చందురు పండితుల్ సతతమున్ శ్రీజానకీనాయకా! ౧౬

మ॥ వినుతుల్ సేయఁ దలంచి నావిబుధులే వేదాంతశాస్త్రంబు లె
ల్లను శోధించి నుతింపనేర రనఁగా లౌల్యప్రధానుండ స
జ్జనదూరీకృతచిత్తుఁడ కుజనుఁ డో జక్ సన్నుతుల్ సేయఁ జా
లునె? దీనావనకల్పభూజ! కరుణాలయా! జానకీనాయకా! ౨౭

మ॥ సముచిత్తత్వము శాంతికారణము, నిశ్శంకత్వమే మోక్షమా
ర్గము, సద్భక్తిని సాధనోత్తమముగాఁ గల్పించు నత్యంబు స
ర్వము నత్యంతవివాదసంఘటకమై భక్తిం [illegible] జేయుటొప్పు స
త్యముసు మ్మంతయు నీలనీరదశుభాంగా! జానకీనాయకా! ౨౮

మ॥ భవభారంబు హరించి దుష్టగుణసంబంధంబులం బాపి చి
త్తవిషాదంబు నివారించియుఁ బవిత్రంబౌగతిన్ భక్తిభా
వవిశిష్టాత్ముఁ జేయుభార మది నీపైఁ బెట్టినాఁడన్ రమా
ధవ! సర్వంబునకున్ సముద్ధరుఁడవు గాదా! జానకీనాయకా! ౨౯

శా॥ నాచిత్తంబటు దొంగ, తోఁచుపడియుండం గామలోభాదిసం
బాధావత్సుపవేషమున్ ధనము మాయంజేసి, రవ్వారి సం
ఘాచారంబులు చూపుమాపి యిలఁ జోరాగ్రేసరుం గట్టి న
న్నేచందంబున గావఁ జేసెదవో తండ్రీ! జానకీనాయకా! ౩౦

మ॥ కుజనుల్ సజ్జను లంచు నీయెదిని సంకోచింపఁగా నేల? భూ
మి జనించంగల జీవకోటులను నెమ్మిం బ్రోచు మాత్రజ్ఞుఁడ వ
ర్థిజనప్రార్థన మాలకింపుము లేకీ ప్రోవంగా దవ్వేలో
గజరాజస్తుత! నీవు దవ్వగ శుభాంగా! జానకీనాయకా! ౩౧

మ॥ అసలే లేదని చెప్ప వచ్చునె? కలో నాసించువాఁ డారయన్
వసుధం గల్గునె? దర్శనంబె యొసఁగన్ బాధించు నిన్నట్టి లిం
క సమగ్రస్తవమాలికం బచ్చక్కన్ నమ్మఁగా నో, సుధా
రసమాధుర్యవచోవిలాస! విభవేంద్రా! జానకీనాయకా! ౩౨

మ॥ నిను సేవించెడు భాగ్య మబ్బుటకునై నే సంతప్రార్థించినన్
వినవో? లేక చెవుల్ వినంబడవొకో? విద్వాంసులం గావఁగాఁ
జనినావో? యటుగాదు కాదు జగదీశా! దుష్టుఁడం జెంచితే
మొ? సనాంభోధవదేహ! దాసుఁడను జా మొమ్మా జానకీనాయకా! 33

మ॥ జననంబందఁగఁ జేసి భూమిని, సుధీసాంగత్యహీనంబు జీ
వన మిప్పించి, యనేకరీతుల వృథావాంఛాఫలార్థానుభూ
తినిఁ గల్పించి యిటేల నన్ వృజినవార్ధిం ద్రోతువయ్యా దయా
వనధీ! యం చని పిల్వవద్దనెదొ? దేవా! జానకీనాయకా! ౩౪

మ॥ మహీ రంగావని, యంబరస్థలము రమ్యంబౌ గుడారంబు, భా
నుహిమాంశుల్ దివిటీలు, శైలతరు లెన్నో చిత్రవర్ణంబు, లీ
యహముల్ రాత్రులు బెందిరస్ఫురణ, లుద్యత్సూత్రధారుండ వీ
వహహా! లోకము నాట్యసంఘ మొకొ? శ్రీపా! జానకీనాయకా!

మ॥ "ఇఁక నిన్నాళ్ళకు దర్శనం బిడుదుఁ జుమ్మీ చక్కఁగానుండు పో
మ్మికు మారా" యని పల్కెదో? నిజముగా మోమోటమేయుంచి యో
పికతోఁ బ్రోతువొ? కాదు లేదనిన నీవే చెప్పు మింకెవ్వ రే
లికలై దీనుల మమ్ముఁ బ్రోచెదరు హాళిన్ జానకీనాయకా! ౩౬

మ॥ అకలంకాత్మసుఖంబుఁ గన్గొనక తృష్ణాపూరితంబైన లౌ
కికకృత్యంబున సంచరించు చఘసక్తిం దూల్చు నీ భక్తిభా
వకలాపంబు హృదంబుజాతమునఁ బెంపంగల్గు మార్గంబు రో
యక కట్టా! చెడుత్రోవఁ బోతిఁ బశువట్లై జానకీనాయకా! ౩౭

మ॥ పతితుల్ వేలకొలంది మీచరణసేవం జేసి సమ్మోహసం
తతి స్వప్నంబున నైనఁ గోర కఖిలార్థం బీవ యంచెంచి యు
గ్రతఁ బోనాడి భవద్దయారససమగ్రత్వంబునన్ మోక్ష మొం
ది తుదన్ సౌఖ్యముఁ జెందియుండిరఁట గాదే జానకీనాయకా! ౩౮

శా॥ కామధ్వాంతము నన్నుఁ జుట్టి విడువంగాఁ బోక సుజ్ఞానదీ
పామోదంబును బొందనీయక నినుం బ్రార్థింపఁగా నీయ కు
ష్ఠామక్రోధముఁ గల్గఁజేయు నిది పెన్ దయ్యంబు నాపాలి కి
స్సీ! మాయింపుము గామభూతగరిమన్ శ్రీజానకీనాయకా! ౩౯

మ॥ అఖిలాజాండకటాహసంభరితజీవావాసదేహంబులం
దు ఖలుల్ సజ్జను లంచు భ్రాంతిఁగొన నెంతో భేదమే కల్గెడున్.
నిఖిలాంతస్థుఁడు వాసుదేవుఁ డనుచున్ వీక్షింప నిత్యంబు జ్ఞా
నఖనీభావము సర్వసామ్య మిదు నెన్నన్ జానకీనాయకా! ౪౦

మ॥ పరిశీలింప భవత్ప్రభావ మెవఁడోపంజాలుఁ? గాంక్షించి యె
వ్వరు నీదాస్యముఁ జేయుచుండుదురు దేవా! వారినే భిక్షు లె
ల్లరిలో శ్రేష్ఠులఁ జేసి జోలె విడి "మేల్ రా చంక కీబుర్ర నీ
కొఱకే దాచితి దీసికొ"మ్మనద వాక్కో? జానకీనాయకా! ౪౧

మ॥ అరరే! మూర్ఖుఁడ నైతి నీవలనఁ ద ప్పావంతయున్ లేదు శ్రీ
హరి వర్ణ శబ్దము గంటఁగొట్టినటులే హాళిన్ ధ్వనించుం బురా
ణరహస్యంబుల పట్టియర్థములు గానన్ లేక కష్టంబు శ్రీ
హారియే కూర్చెనఁటన్న మూర్ఖ్యమది గాదా? జానకీనాయకా! ౪౨

మ॥ మనసున్ వాక్కును దేహముం గడఁగి సమ్యగ్రీతి సంశుద్ధిఁ జే
సి నవాంభోజదళాక్షు నిచ్చు మదిలోఁ జింతించి నిండారుభ
క్తిని మూఁడారువిధాల వర్తిలి "నమస్తే దేవ! పక్షీంద్రవా
హన"యంచున్ వినుతించువాఁడె సుజనుండౌ జానకీనాయకా! ౪౩

మ॥ వెయివేల్ గోరఁగఁజాల నేది యెటు లుర్విం బోయినంగాని నీ
దయ నాపైఁ బ్రసరింపఁజేసి భవముం దాటింపు, మూపిమ్మటన్
బయిరాగిం బొనరించినన్ సరె మహాభాగ్యంబుగా నెంతు, నిం
తయు సాంతంబునఁ జింతఁ గైకొన నసంతా! జానకీనాయకా! ౪౪

మ॥ భరితోత్సాహము భక్తిపూర్ణమగు విద్వత్సంస్తవం బెంచి సు
స్థిరలక్ష్మీవిభవాభిరామ మగు మూర్తిం దాల్చి నిత్యంబు వా
రరుదందన్ బహులీలలన్ సలిపె దారా! దిక్కు లేనట్టివా
రి రవంతైనను జూడ విద్ది సరియా? శ్రీ జానకీనాయకా! ౪౫

మ॥ మునిసంఘంబు లటేల భ్రాంతిపడి మున్ముందే భవత్సేవఁ గై
కొనెనో కాని నిజంబుఁగన్గొనిన టక్కుల్ జేతు వారార! "ద
ర్శన మీవే కరుణానిధీ!"యనినఁ జేరన్ రావు కానీ సుసా
ధనమై తారకమంత్ర మున్నయదిగాదా? జానకీనాయకా! ౪౬

మ॥ ఎవరేకర్మ మొనర్చిరో వెనుక నేయే భ్రాంతులం గాంచిరో
యవియే పొల్పడు సర్వకాలములయందు దన్నట్టిమాటే నిజం
బవితర్క్యం బగునేని దాసజను లెట్లాహా! పురాకర్మబం
ధవిధుల్ ద్రెంపఁగలారు నిక్కమదిగాదా? జానకీనాయకా! ౪౭

మ॥ గడియల్ జాములుఁ బక్షముల్ ఋతువు లేగం బ్రాయమూ పోవఁజొ
చ్చెడె, నీ కింక జలాశయస్థితమహాశైవాలిణంబుల్ స్పృశిం
చెడు గాలం బటు ఘోరమృత్యువు కరాసిం బూని వెన్నంటె నీ
కడ కేఁ జేరితి నెట్లు గాచెదొ? శుభాంగా! జానకీనాయకా! ౪౮

శా॥ బాలత్వంబునఁ జేయుకృత్యములు జెప్పంజాల నే నిప్పుడే
వేలున్ లక్షలుఁ గోట్లుసంఖ్యలుగ సర్వేన్ ఘోరపాపంబు లే
వేళం జేసితిఁ జేయుచుంటి నిఁక నీవే దిక్కు దేవేశ! య
జ్ఞాలోలా! వరదాసశీల! మణిభూషా! జానకీనాయకా! ౪౯

మ॥ ఇదిగో ధైర్యము లేనివాఁడ నని ముందే తెల్పితిన్ నిత్య మె
య్యది యో శిక్షవిధానశోధితుని జేయం జూతు వద్దాని కో
పుదునా? పిచ్చుక శస్త్రపాతమున కేపోల్కిన్ నిలంగల్గు? న
ట్టిదియే నాదు మనఃప్రవర్తనము దండ్రీ! జానకీనాయకా! ౫౦

మ॥ అవనిం ద్రోవనుబోవుమానవుల నాహ్వానింపఁ దోడ్తోడ వ
చ్చి విచారింతురు క్షేమలాభములు, నీచిత్తంబుమాత్రంబు "మా
ధవ! గోవింద! హరే! మురాంతక! పరాత్మన్! సర్వధర్మైకమూ
ల! వరం దేహి" యటంచనం గరఁగ దేలా? జానకీనాయకా! ౫౧

శా॥ కండల్ బ్రేవులు రక్తమాంసములు దుర్గంధాస్థికూటంబులున్
గుండెల్ సంధులు జంతుసంయుతమలక్రోడీకృతగ్రంథులున్
మెండై నీచపువాసనం గొలుపు నీమేనన్ మది న్నమ్మఁ గో
దండోద్భాసితవామహస్త! రిపుహర్తా! జానకీనాయకా! ౫౨

మ॥ వయసా? క్షీణముగాఁ దొడంగె, నిఁక నీవా? కానరావైతి; వే
ది యుపాసించుట కెంతకాల మగునో? దేవా! కడంకన్ నిరా
మయమున్ నిష్కలుషంబునైన తమ నామధ్యానముం జేతు నే
మయినం జేయుము సూర్యవంశవరజన్మా! జానకీనాయకా! ౫౩

మ॥ ఇపుడా స్నేహము నీకు నా కరయఁ దండ్రీ! సాక్షివై యొప్పి నీ
వెపుడే రూపముతోడ నేతనువులం దెల్లుండినం గాని యొ
క్కపుడైనన్ విడిపోకనిన్ గలిసి కాదా? జీవుఁ డొప్పారు ని
ట్లు పరుంగా నను నెంచ నేటికి? దయాళూ! జానకీనాయకా! ౫౪

మ॥ పరిపూర్ణుండ వనాథనాథుఁడవు శుంభచ్ఛౌర్యవీర్యప్రతా
పరిపుస్తోమకురంగసింహమవు నాపైఁ బ్రజ్ఞలం జూప ను
స్థిరదీనావనబద్ధకంకణుఁడనం దీపించు నీకీర్తి ధీ
వరు లేరీతిఁ బ్రశంససేయుదురు దేవా! జానకీనాయకా! ౫౫

మ॥ కలికాలం బను చీకటిం దిరిగి దుఃఖవ్రాతసంపాతవి
హ్వలదారాత్మజవిత్తభృత్యపశుగేహారామకల్లోలసం
కులసంసారమహోదధిం బడి కడుం క్షోభించి నిన్వేడితిన్
విలసద్దివ్యకరావలంబ మిడ రావే! జానకీనాయకా! ౫౬

మ॥ భువి పాదంబులు, శల్యపాళి కుధరంబుల్, సంద్రముల్ కుక్షి, చం
ద్రవివస్వంతులు నేత్రముల్, తరులతారామాళి రోమాళి, ద్వీ
పవతుల్ నాళ్ళు, శిరంబు స్వర్గమగు, నీభంగిన్ భవద్దివ్యరూ
పవిలాసంబు జగంబు సర్వముఁ దలంపన్ జానకీనాయకా! ౫౭

మ॥ ఘనదారిద్ర్యుని గారవించుట యసంగాఁ బ్రీతియా నీకు, భూ
జను లైశ్వర్యసమేతునే ప్రియమనీషం జూచి భావింతురా
ని నిరాధారుని జూడనెంచ, రగుటన్ నీకన్న దిక్కెవ్వరు లే
రనిశం బ్రోవ వదేమి? పాక్షికత యేలా? జానకీనాయకా! ౫౮

మ॥ భయమేలా? యికనిక్క మే పలికెదన్ స్వామిత్వ మిట్లుండునా?
పయిమాటల్ గరుణాసముద్రుఁ డని చెప్పన్ వింటిఁగా, కేల రా
వయి తెన్నుండు ననాథు నన్ను, నిఁక నే నస్మత్పరీతాపముం
తయుఁ బోఁద్రోలి యశంబు నిల్పుకొనరాదా? జానకీనాయకా! ౫౯

మ॥ వరదానోద్యమకంకణుండ, వఖిలాఘధ్వంసురత్నంబ, వా
శరజాలాటవివహ్నివైన నిను హృత్సంస్థానమం దుంచెదన్
నరులన్ వేడ మనంబుగొల్పదు, మహానాకాధిరూఢుండు సా
గరముం దాటుచుఁ దెప్ప వీడఁడె? శుభాంగా! జానకీనాయకా! ౬౦

మ॥ ఒకగ్రామంబునకుం బథంబు లవి యెన్నో కల్గుచందాన స
త్యకలాపూర్ణుని నిన్నుఁ జేరుటకు శాస్త్రస్తోమ మొప్పారె భ
క్తికలాపంబునఁ జేసి కొంద ఱనురక్తిం గొంద ఱాత్మానుభూ
తికులై కొందఱు నిన్నుఁ జేరిరి దయాబ్ధీ! జానకీనాయకా! ౬౧

మ॥ మతిహీనుం డనఁబోక సత్యముఁ బరామర్శించి తత్త్వార్థమూ
హృతి నొక్కించుకఁ దెల్పి పొమ్మనిన నింకేల్లేగుదుం, జక్కరం
గుతుకత్వంబున మొక్కచీమ యెటకేగుఁ రాఘవా! నాకిఁకే
గతియైనన్ సరె నిన్ను వీడ నఖిలజ్ఞా! జానకీనాయకా! ౬౨

మ॥ కరుణం జూడకయున్న భూమి రజమా, ఖద్యోతమా హేళి, సా
గరమే స్థండిలభావ మొందును, భవత్కారుణ్యభాగ్యంబు గ
ల్గ రజంబే భువియౌ, మిడుంగుఁబురువే ఖద్యోతుఁడౌ, స్థండిలం
బరయన్ సింధుసముద్ర మౌనుగద! దేవా! జానకీనాయకా! ౬౩

మ॥ శతముల్ భాగవతాపచారములు నిచ్చల్ జేసితిం భక్తసం
తతులన్ మానసవాచికక్రియల నత్యంతంబు దూషించితిన్
మితిలే కిట్లు మహాపరాధములు స్వామీ! చేసితిన్ మీఁద నా
గతి యెట్లో? రఘువంశసాగరశశాంకా! జానకీనాయకా! ౬౪

మ॥ జగతిన్ జంగమసంతతుల్ బహుగతిన్ జన్మంబులం గాంచుఁ గా
ని గుణాతీతలసత్ప్రభావు సుజనానీకస్తుతున్ నిన్నుఁ గాం
చఁగ లే దెద్దియు, మానుషత్వ మఖిలేశా! దుర్లభం బట్టిదా
ని గనన్ లాభ మదేమి నిన్నుఁ గనఁ డేనిన్? జానకీనాయకా! ౬౫

మ॥ చిదచిద్రూపవిశేషభాసురమహాశీలంబు బెంపారస
త్యదయాదీక్ష వహించి దాసజను లత్యంతంబు సేవింప స
ర్వదిశల్ రత్నకిరీటకాంతుల రహింపన్ లక్ష్మితోఁ గూడ నా
మదిఁ గన్పింపవె యొక్కమాఱు గుణధామా! జానకీనాయకా! ౬౬

మ॥ కనదంభోరుహనేత్ర! దుర్దిన మనంగా వేఱుగా నుండునా?
ఘనమాధుర్యరసప్రవాహకలనాగంభీరమౌ త్వత్కథా
ళినిఁ గీర్తింపని నాఁడు దుర్దినము నాళీకప్రియున్ మబ్బు గ
ప్పిన నాఁ డట్టులు దుర్దినంబగుఁ గృపాబ్ధీ! జానకీనాయకా! ౬౭

శా॥ ఏలోకంబుల నేగృహంబుల మఱేయేజాతులం దెన్నిజ
న్మాలం గాంచినఁగాని మీచరణపద్మధ్యానసౌభాగ్యదం
బౌ లాభం బెదఁ గూర్పు మద్ది సుఖదంబై శాశ్వతానందల
క్ష్మీలీలానుభవప్రభావ మొసఁగున్? శ్రీ జానకీనాయకా! ౬౮

మ॥ 'తలిదండ్రుల్ హితులుం గుమారులు'ను బాంధవ్యంబు వ్యర్థంబు, జీ
వుల నానూర్యతనూజుఁ డీప్సుకొని పోఁబో "వద్దువ"ద్దంచు నా
వల నెవ్వారును నిల్పలే రపుడు నీబాంధవ్యమే దిక్కుఁ కే
వలపుల్ నామదిఁ గల్గ జేయఁగుము దేవా! జానకీనాయకా! ౧౯

మ॥ ఒకఁడే యగ్ని సమస్తభూజములయం దొప్పారి దా నగ్నిమంథ
కభూజంబులనుండి వెల్వడువిధానన్ సర్వదేహంబులం
దొక నీవే తగి సాధురూపముల నోహో! నీవు త్రిధావంబు నొ
క్కొకమా అన్నుత మొందఁ జూపెదవు జుమ్మా జానకీనాయకా! ౨౦

మ॥ గురుశాస్త్రంబు లనేకముల్ గల, వనేకుల్ దావసశ్రేష్ఠు లా
దిరహస్యంబు తెలుంగఁగల్గిన మహాతేజోవిశిష్టుల్ గలా,
రరరే! వానికి, వారికిం, దెలియనేరన్ రాని నీరూప మె
వ్వరు నాబోంట్లు గనంగలారు? నుతదేవా! జానకీనాయకా! ౨౧

మ॥ తపముల్ దానములున్ మహాక్రతువులున్ ధర్మంబులున్ సంపదల్
జపముల్ వేదవిధానముల్ విఫలముల్ సర్వాశ్రితవ్రాతదా
స్యపరాధీనుఁడవైన నీపదములం దర్పింపఁడేనిన్ రమా
ధిప! దీనావనబద్ధకంకణ! దయాబ్ధీ! జానకీనాయకా! ౨౨

శా॥ ఏకల్పాంతరమందుఁ జేయఁబడు దోషీచ్ఛల్ గుమింగూడెనో?
యేకర్మాళి ఫలంబు లందుకొనెనో? యేపాపముల్ దూకెనో?
యేకార్పణ్యము గూడెనో? యెఱుఁగ, నా కీయైహికంబైన చీ
కాకుం గూర్తువు సైఁచు టెట్లు? వనజాక్షా! జానకీనాయకా! ౨౩

శా॥ కాయల్ గాయఁదొడంగె హస్తములు మొక్కన్ లేక, హా! నల్లబం
డాయెం జిత్తము చింతసేయుచుఁ, ద్వదీయంబౌ స్వరూపం బదే
దీ యొక్కింతఁ గనన్ బ్రపంచమున నెంతే జాడలన్ వేచి కం
డ్లా? యెట్లుంబడసాగెఁ గన్పడ విదేలా? జానకీనాయకా! ౨౪

మ॥ ధరణిన్ స్థావరజంగమాకృతులచేతన్ వెల్గు దీ వందుఁ బ్ర ని
గృత యోగాస్పదు లైన నీతనువు పుష్పంబో? ఫలంబో? మహా
గిరియో? ధేను వొకో యటంచు మదిఁ దర్కింపంగ నేఁ జాల నీ
స్ఫురదాకారముఁ గానిపింపుము స్వయంభూ! జానకీనాయకా! ౨౫

మ॥ ఒకచో దుర్విధి నీదు భక్తుఁ డతిదుష్టోదంతుఁడే యైన రో
యక వానిం గృపఁజూచి తీరెదవు నీ వాటంకముల్ బాపి, బా
లకుఁ డాటంగల కూర్మి నేమి దెసల్ గన్పింపమిన్ బావిలో
నికి జారం గని తండ్రి తీసికొనకున్నే? జానకీనాయకా! ౨౬

శా॥ నీస్వాధీనమొనర్చి జీవితము, నిన్నే నిష్ఠఁ బూజించి నీ
కై స్వాత్మార్పణఁజేసి భూతములయిక్కట్ల్ నిన్నుఁబ్రాఁ జూచు ము
ఖ్యస్వాభావికతన్ వసించుట యశక్యం బయ్యె, నీవైనఁ దం
డ్రీ! స్వాధీనముఁజేసికొమ్మఖిలముల్ శ్రీజానకీనాయకా! ౨౭

మ॥ అయయో, చరిత్రచర్వణం బగుట నా కాయుర్వ్యయంబాయె, శ్రీ
దయితా! త్వచ్చరణారవిందయుగళధ్యానామృతాస్వాదని
ర్భయయోగంబు లభింపఁజేయు మనుచుం బ్రార్థించితిన్ సమ్మతిం
చి యథాసౌఖ్యముఁగూర్పు మింకననుఁదన్ శ్రీజానకీనాయకా! ౨౮

మ॥ అనఘా! భక్తి కొలంతయైన భవదవ్యాజానురాగంబు బో
మ్మనినం బోల్పునె? బిడ్డయాఁకలికి మాంద్యంబైనఁ దన్మాతకున్
స్తనముల్ శుష్కములౌనె? తప్పు లెట్టులైనన్ నన్ను రక్షింపఁ బా
వననామా! నిఖిలావనీరమణసేవ్యా! జానకీనాయకా! ౨౯

మ॥ సతతం బీజగమంత దనిత్యతను సంస్థాపించి చిత్తంబు ని
ర్గతమోహాధ్యవసాయమున్ సుజనసాంగత్యైకశుద్ధంబు ని
ర్జితవైమత్యముగా నొనర్చి దనుజారీ! "యోయము రన్నం ప్రియ
చ్ఛతి" యన్ దార్ఢ్యముఁ గల్గఁజేయు మఖిలేశా! జానకీనాయకా! ౩౦

మ॥ జను లాత్మీయము లైన కృత్యము లవేచందాన నున్నన్ మహా
ఘనకార్యంబు లటంచు నెంచెదరు 'దాఁ గాంక్షించు స్త్రీ రంభ, ము
న్గిన దే గంగ' యటన్నరీతి నిజముల్ వీక్షింప రింతైన నో
యనఘా! సత్యవిచారు లెట్లవుదురయ్యా! జానకీనాయకా! ౩౧

మ॥ వరకర్మాభ్యసనంబు లేదు, ఋతవాగ్వల్లభ్యముల్ సున్న, భ
క్తిరసంబా? యసలే కొలంతయగు, సద్బుద్ధియుక్తియున్ నాస్తి, సు
స్థిరవిద్యామహిమంబు శూన్యము, నమస్తే యంచుఁ జేదోయి మో
డ్చి రహిం జాగిలి మ్రొక్కుటే పనిగదా శ్రీజానకీనాయకా! ౩౨

మ॥ జపమా వేదవిచారమా విపులమా చాతుర్యమా నిత్య స
త్యపరాధీనతయా యొందే నొకటి కద్దా? నామదిం గ్రొత్త బి
చ్చఁపువాఁ డెప్పుడుఁ బొర్దెలుంగనిగతిన్ సద్భక్తిఁ బ్రార్థింతుఁ జూ
చి పరీక్షించెద వేని కల్గఁగలనా? శ్రీ జానకీనాయకా! ౮౩

మ॥ ధరణిన్ మాదృశదీనరక్షణమె నీదాక్షిణ్యముం జాటుఁ ద
త్త్వ రహస్యజ్ఞులఁ బ్రోచుటెంతటిమహత్త్వంబౌను, మేఘుండు భూ
రి రసస్రావముఁ బైరుపై విడినఁ గీర్తింపంబడుంగాని, సా
గరమందున్ గురిపింప లాభమె శుభాంగా! జానకీనాయకా! ౮౪

మ॥ నీవే తల్లివి దండ్రివిన్ గురుఁడవు, నీవే విపద్బాంధవుం,
డీవే నాయిలువేల్పువున్, నిజముగా నీవే సఖుండుం, బ్రభుం
డీవే, సంపద లీవె, యేడుగడ లీవే, నిన్నుగా కన్య మిం
కేవేళం దిలకింపఁజాల గతి నీవే జానకీనాయకా! ౮౫

మ॥ ఇదమిత్థం బని చెప్పఁ జాలుదురె బ్రహ్మేశానవృత్రాంతకా
ది దిశాధీశు లహర్నిశంబును మహాధీయుక్తులై వేదముల్
మదిఁ జింతించి భవన్మహత్త్వము జగన్మాయాగతభ్రాంతిఁ గాం
చెద, రే నెంతటివాఁడఁ జెప్పుట కికన్ శ్రీజానకీనాయకా! ౮౬

మ॥ ధరపై వీఁడు జనించు వీనిమన సత్యంతంబుఁ గాఠిన్యమం
దిరవౌ నే మొయుటంచుఁ బూర్వమున నెంతేఁ బర్వతారణ్య సం
చరణాభ్యాసముఁ జేసి వాఁడ విపు డీశా! నాకుఁ భాగ్యంబు సు
స్థిరమై పండె వసింపు మింక మదిలో శ్రీజానకీనాయకా! ౮౭

మ॥ ఉదయం బస్తమయం బటంచు నెపు డెంతో తుష్టిమైఁ జూచు చుం
డెద నా కాయువు బోవుచుండు టెఱుఁగన్, నీగాథలం బ్రొద్దుఁ బు
చ్చఁ దరంబౌ నెటు? గామమోహము లుదంచద్రీతి బాధించు
దీనదయావారిధి! మూఢచిత్తుఁడనుగాన్ జానకీనాయకా! ౮౮

మ॥ నిగమంబుల్ స్మృతులుం బురాణములు నిర్ణీతార్థవేదాంత మా
పగిదిం దర్కము సన్మ వ్యాకరణమూపై వ్యంగ్యశబ్దధ్వని
స్థ గుణాలంకృతు లెల్లఁ జాలవు భవత్తత్త్వంబు వర్ణింప వె
ఱ్ఱిగ నే వ్రాసెద పద్యముల్ నిలుచునే శ్రీ జానకీనాయకా! ౮౯

మ॥ ఒకచేరీతిగ నిట్లు కోరెదవు మేలో యిద్దినీకంచు మె
చ్చక పోపొమ్మన నేమిసేయుదును వాచాలత్వమే నాదుజి
హ్వకు నైసర్గికకృత్యమయ్యెను మిమున్ వాంఛింప కెవ్వారిఁ జే
రి కరంబుల్ ముకుళించి వేఁడుదు నయో శ్రీజానకీనాయకా! ౯౦

మ॥ భవదంఘ్రిద్వయిఁ గొల్వఁ గల్గినయెడన్ భ్రాంతుల్ గలంగించినన్,
సువిరాగంబు జనించి చిత్తముఁ గడున్ శోధించినన్, భూజనం
బవివేకం బనినన్, వివేక మనినన్, హర్షంబుఁ గోల్పోయినన్,
శివముల్ గల్గిన, సమ్మతంబులెయగున్ శ్రీజానకీనాయకా! ౯౧

మ॥ మును నేఁ గాంచిన జన్మ లెన్ని గలవో? ముఖ్యంబుగా నందుఁ జే
సిన దోషప్రికరం బదెంత గలదో? చింతింప నవ్వానితో
నెనయా జన్మ లిఁకెన్ని గల్గునొ? మురారీ! నీవు మన్నింపఁ జూ
చిన నన్నవ్వి చలింపఁ జేయఁగలవా! శ్రీజానకీనాయకా! ౯౨

మ॥ ఘనదారిద్ర్యకృశుండు దీర్ఘమున కేగన్ రాలు వర్షించురీ
తిని చేరాసకు నైదు లంకణము లర్థిం జేయుఁ బథ్యంబు నం
దును జొన్నన్నము బ్రాప్తమాకరణి సిన్నుం గాంచ యత్నింపఁ జూ
చిన షడ్వర్గము సాగనీయ దకటా! శ్రీజానకీనాయకా! ౯౩

మ॥ కనియో కానకయో మఱెట్టులో యనేక క్రూర ఘోరాఘ సం
జన నోద్దేశ్యములం జరించి కడునైచ్యం బొంది లోఁ గుంది దా
సుని దోసాలకు దండమే సరి యటంచున్ హస్తముల్ మోడ్చి చే
సిన తప్పుల్ క్షమియింప వేడితి నినున్ శ్రీజానకీనాయకా! ౯౪

మ॥ వినయం బబ్బిన విద్యసున్నయగు, సద్విద్యావివేకంబు లో
ప్పిన శాంతిస్ఫురణంబుగల్గ, దది ప్రాప్తింపన్ సదాచారవ
ర్తనముం గల్గకయుండు, నయ్యదియుఁ బ్రాప్తం బైన సంపత్తియుం
దనరంబో, దిఁక భక్తి దుర్లభముగాదా! జానకీనాయకా! ౯౫

మ॥ పలుమాటల్ పెనుమార్గముల్ బహులసద్భావంబులున్ గ్రంథముల్
గలరీతుల్ బుధు లానతీయు నవి యాకర్ణించి కర్తవ్యతాం
కలనం బేమరి యెట్లొ నీ దయమహోత్కర్షంబుచే భక్తిఁ జే
సి లసత్సౌఖ్యముఁ గాంచినాఁడ నిపుడే శ్రీజానకీనాయకా! ౯౬

మ॥ మెఱుపుల్ దంతికరాంతముల్ శకటనేమి ప్రాభవంబుల్ జలా
క్షరవిన్యాసము లైనదేహవనితాగారంబులన్ నిత్యమం
చు రహిన్ వాదములాడి కాలము వృథా శుష్కించఁగాఁ జేయుదుం
జిరసౌఖ్యంబు గణింప నేరనయితిన్ శ్రీజానకీనాయకా! ౯౭

మ॥ ప్రకటోర్వీధరసానునిర్గతమహాంభస్స్రోతముల్ నీచవా
టికలోనం గల నీటిజాలుఁ జద లేటం జేరి తద్భూరినా
మకముల్ లేక సమత్వ మొందినటు లాత్మజ్ఞాను లజ్ఞాను లే
రికి నైనం దమసేవ తుల్యమికదా? శ్రీజానకీనాయకా! ౯౮

మ॥ కరుణాసాగర! నీ కృపామహిమ వక్కాణింప శక్యంబె? ము
ష్కరచిత్తుండని యేవగించుకొనకే గాంక్షించు వృత్తంబు లీ
వరుసం బూర్తి నొనర్చి తింకఁ గవితావామాక్షిఁ జేపట్టి సు
స్థిరఁ గావింపుము, నన్ను జేవిడువ కో శ్రీజానకీనాయకా ౯౯

మ॥ జను లీతండు మహాత్ముఁ డంచనుటకో సత్పూరుషుం డంటకో
ఘనవిద్యానిధియన్ సుకీర్తికొఱకో కాదిట్లు సద్భక్తి చే
తన నేనీ శతకంబు వ్రాసి తమపాదద్వంద్వమం దర్పణం
బొనరం జేసితి సత్యమియ్యది దయాళూ జానకీనాయకా! ౧౦౦

మ॥ హరి! వైఖానససూత్రజాతనరసింహాచార్యసర్వాంబికా
వరపుత్త్రద్వయిలోన నగ్రజుఁడు గోపాలాభిధానుండు త్వ
చ్చరణాంభోరుహదాసదాసుఁ డఘనాశప్రీతి ని స్గార్చి సు
స్థిరుఁడై వృత్తశతంబు వ్రాసెఁ గొనుమీ శ్రీజానకీనాయకా ౧౦౧

శా॥ శ్రీమత్తమ్మరపట్టణాధిపతియై! సీతావధూయుక్తుఁడై
సోమాదిత్యసహస్రభాప్రచయతేజోమూర్తి యై దాసవాం
ఛామాపూరణకల్పకంబయి లసత్కల్యాణముల్ గూర్చు శ్రీ
రామారాముఁడు రామచంద్రుఁ డిటు జేరందీసెనన్మత్కృతిన్.

మంగళమహాశ్రీ.

మంగళము మన్మథసమానసుశరీర! శుభమంగళము శూలినుత! వీరా!
మంగళము దానవవిమర్దనసమర్థ! జయమంగళము యోగిహృదయేశా!
మంగళము దాసజనమానితవిశేష! శుభమంగళము దివ్యమణిభూషా!
మంగళము సమ్ముదితమైథిలసుతాక్ష్య! జయమంగళము తమ్మరపురీశా!

శ్రీ సీతారామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీ

వేదగిరి నృకేసరి తారావళి.

ఉ॥ శ్రీరమణీకళత్ర! యతసీకుసుమాంచితగాత్ర! ధర్మవి
స్తారలసచ్చరిత్ర! హరధాతృకృతస్తుతిపాత్ర! ఘోరసం
సారమహాంధకారచయసారసమిత్ర! సురారిజైత్ర! వి
స్ఫారవిచిత్ర! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧

ఉ॥ శ్రీవనజాక్ష! దుష్టజనశిక్ష! దయామయవీక్ష! ప్రాణి సం
జీవనదక్ష! నవ్యతులసీజలజాగరుచందనాదిసం
భావితవక్ష! స[illegible]తసభాజనపక్ష! విరోధిరూక్ష! స
త్త్వావనదీక్ష! వేదగిరివాస!దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౨

చ॥ దురితతమఃపతంగ! ఖరదూషణదుర్మదభంగచంగ! సం
భరితసుఖాంతరంగ! యనుభావితసాధుజనానుషంగ! రా
గరహితభక్తసంగ! భుజగప్రతిపక్షతురంగ! హస్తసం
భరితరథాంగ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! 3

చ॥ సనకసనందనాదిమునిసన్నుతపాదసరోజ! భక్తహృ
ద్వనరుహభృంగరాజ! సతతస్ఫురదున్నతతేజ! పంకజా
సనముఖదేవతేష్టఫలసాధనకల్పకభూజ! ధర్మపా
వనతరుబీజ! వేదగిరివాస॥ దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౪

చ॥ కుసుమశరోపమాననవకోమలమేఘశరీర! రుక్మిణీ
రసికమనోజ్ఞచోర! వరరాజకలాధరమానసాంబుజ
ప్రస్ఫురసద్విహార! రిపువర్గవనీవిహరత్కుఠార! తా
పసపరివార! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౫

ఉ॥ భూపవనాంబరాగ్నిజలభూతవివృద్ధజగన్నివాస! ది
గ్వ్యాపితసద్యశోవిశదభాస! సురాహితకంఠలుంఠనా
రోపితదోర్విలాస! రుచిరూషిత కాంచనవాస! దాసహృ
త్తాపనిరాస! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౬

చ॥ పరమపవిత్రయోగిజనవాంఛితపాదపరాగ! యిందిరా
కరమణికంకణోల్లసదఖండరుచిస్ఫుటవామభాగ! శ్రీ

కరభుజగేంద్రతల్పపరికల్పితదివ్యసుషుప్తియోగ! భా
స్వరగుణపూగ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౭

చ॥ వరమణిభూష! ఘోరభవభారహరప్రతిభావిశేష! భూ
సురపరితోష! ధర్మగుణశోభితస్తులసత్యభాష! సం
భరితవిచిత్రవేష! నిజభక్తమనోంబుజపూష! ధూతదు
ర్భరతరదోష! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౮

చ॥ వరమదయాలవాల! పరిపంథివనానలకీల! క్షీరసా
గరతరలోర్మిశీకరవికాసితమౌక్తికజాల! నిశ్చలా
బ్ధిరససమానయోగపదవీగతసాధుజనానుపాల! భూ
ధరణవిలోల! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౯

ఉ॥ లోకనాపకృద్దనుజలోకపరీవృతసోమకాసురా
స్తోకతరప్రతాపపటుదోర్బలకాననవీతిహోత్ర! నా
ళీకభవాతరంగ సుదృఢీకృతభాసురవేదసూత్ర! శో
భాకరగాత్ర! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౦

ఉ॥ మందరభూమిభృద్వహనమానితనిష్ఠురపృష్ఠభాస్వర
త్సు దరకచ్ఛపాకృతివిశోభిత! సర్వసుపర్వమానసా
నందసుధాప్రదాత్మకరుణాగుణభూషిత! దేవదేవరా
డ్వందిత! భవ్య వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౧

చ॥ జలనిధివేష్టితోర్వీతలసంతతజంతుసముద్ధృతిప్రశ
స్తలసదుదారభాసురవిషాణవరాహశరీర! గాఢదో
ర్బలవిపినాంతరస్థితహిరణ్యదృగున్మదకుంభిమారణో
ద్బలహరివీర! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౨

చ॥ ప్రలయదివాకరప్రతివిభాసదృగబ్జదధన్నృకేసరీం
ద్రలలితదేహ! మేరుశిఖరప్రతిమానసురారినాయకో
జ్జ్వలభుజసారపావకనివారణనిర్భరవారివాహ! ధీ
బలజితమోహ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౩

ఉ॥ వాసవరాజ్యపీఠసమవస్థిత రాక్షసరాజసంప దు
ల్లాసహరప్రతాప! శుభలక్షణబాడబవంశసంభవా

ద్భాసితఖర్వరూప! సుపథప్రణతాఖిలలోకరక్షణా
ఖ్యానకలాప! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౪.

చ॥ పరమతపోవిశేషరుచిభాసురభూసురజాత! క్రూరభూ
వరసకిరీటమస్తకవిభంగ విధానపరీత! దోర్బలా
సరుచిరసత్వరశ్వథలసద్ధ్వజకీర్తిసమేత! శాంతిత
త్పరసముపేత! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౫

ఉ॥ క్ష్మాతనయామనోవిమలసారసమిత్ర! దశాస్యకంఠసం
ఘాతవిలుంఠనప్రథితకార్ముకధారణచిత్ర! కోసల
క్ష్మాతలనాథపౌత్ర! హనుమత్స్తవనీయచరిత్ర! భక్తహృ
త్పాతకజైత్ర! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౬

ఉ॥ మోహనవేణుగానరసమోహితగోపవధూభుజంగ! రా
ధాహృదయాబ్జభృంగ! హిమధామనిభాననభాసురాంగ! దా
సాహితకారిదుర్జనచయాంధతమిస్రపతంగ! భక్తసీ
వాహితసంగ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౭

చ॥ ప్రవిమలశాంతమానసవిభావితసుందరబుద్ధరూప! దై
త్యవిసరకామినీహృదయదాహకమోహకవాక్ప్రతాప! వి
శ్వవిశదబోధనాద్యఖిలభావనిరూపితసత్యదీప! ప్రా
భవహృతపాప! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౮

ఉ॥ క్రూరసురారిసంఘగళకుంఠనఘోరకృపాణశౌర్యవి
స్తారభుజప్రతాపవితథప్రతివీర! సుధీహృదబ్జసం
చార! సితాశ్వసంగ్రథితజైత్రవిహార! శుభప్రచార! భూ
భారవిదార! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౧౯

చ॥ సురుచిరభక్తియోగపరిశోభితదైత్యతనూజచింతనా
పరిమితతోష! భక్తజనపాలనసుస్థిరవేష! దుష్టభీ
కరపరిభాష! సంయమినికాయమనోహరవాగ్విశేష! భా
స్వరమణిభూష! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౨౦

చ॥ దశవదనానుజాత్మపరితాపహరాంచితధైర్యసార! ది
గ్విశదయశఃప్రపూర్ణరఘువీర! నిజాంఘ్రియుగాశ్రితార్యసం

ఘుశరధిశర్వరీకర! యఖండపరాక్రమదుర్నివార ది
వ్యశుభవిచార! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౨౧

ఉ॥ వారిచరప్రపీడననివారణభూరినమోనమఃక్రియా
వారణవారణార్తిహర! వారిజనాదవిఘూర్ణితాష్టది
గ్వారణకర్ణకోటర! వికాసితకీర్తివిలాసమంగళ
స్వైరవిహార! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౨౨

ఉ॥ భారతవర్షగౌరవశుభప్రతిపాదకద్రౌపదీభయో
త్తారణమానరక్షణవిధానవరిష్ఠ! సుయోధనాదిధా
త్రీరమణోద్ధతాద్భుతకరీంద్రమృగేంద్రకలాగరిష్ఠ! ని
ర్వైరపటిష్ఠ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౨౩

ఉ॥ గౌతమకామినీభవవిఖండనపాదరజః ప్రభావ! గో
త్రాతనయాపరిగ్రహణతత్పరసత్వరితస్వభావ! ధా
త్రీతలనాథరాజితకిరీటమణిప్రవిభాసనూపుర
వ్రాతవిరావ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౨౪

చ॥ చిరసువిచారసద్గుణవిశిష్టధురీపావనిపాలపూజనా
పరిమితహార్ద భూషిత! భవప్రముఖాఖిలదేవతోన్నత
స్థిరపదవీప్రదానపరిశీలనశోభిత! సర్వలోకభా
స్వరహృదుపేత! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౨౫

చ॥ సలలితభోగిభోగవిలసన్మృదుతల్పశయాన! నిత్యని
స్తులకరుణానదీన! పరితోషితగోపవధూనిధాన! కో
మలతులసీకుశేశయసమంచదురస్స్థలభాసమాన! స
త్ఫలసువిధాన! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేసరీ! ౨౬

ఉ॥ శ్రీకరసాఖ్య వేదశిఖరిస్థితరాజ్యరమాధవేతి నీ
రాకరభాసమానసుగుణాభరణేతి సదామదీయవా
గ్వైకృతిరస్తు సర్వభువనాంచితకార్యవిధానమస్తు శో
భాకమనీయభాస్కరనిభాయ నమోస్తు నృసింహమూర్తయే. ౨౭

శ్లో॥ వైఖానసాన్వయోద్భూత। నృసింహాచార్యసూనునా
తారావళిః కృతా భక్త్యా। గృహ్యతాం శ్రీనృకేసరీ. ౨౮

ఇతి, శ్రీః

శ్రీకోదండరామదండకము.

శ్రీభూమిజాహృత్సరోజామృతాస్వాదభృంగస్వరూపా! మహీపా! హిరణ్యోదరేశానబర్హిర్ముఖేంద్రోత్తమాంగస్ఫురద్రత్నకోటీవిరాజత్పదాంభోరుహా! భక్తపాపాపహా! దీనకల్పద్రుమాజా! విపశ్చిన్మనోదుఃఖసంఘాతతూలౌఘదావానలా! సత్యశీలా! సుధీసన్మయూరోత్సుకాంభోధరా! సాదరా! దానవానీకశాఖాఫలాంకూరరాజన్మహారావణోర్వీజసంహారఝంఝానిలా! దివ్యలీలా! దయాసింధుమూర్తీ! సదాధర్మవర్తీ! జగచ్చక్రవర్తీ! సముద్భద్రకీర్తీ! త్రయీసంచయం బుగ్రతం దొంగిలింపన్ మహాంభోధిలో మీనదేహుండవై సోమకుం దుంచి వేదంబు సాధించి వేధం బునన్సృష్టిసంధాతగాఁ జేయవే, జేయవే మేలు దేవాళికిం గూర్మరూపంబుచే మందరాగంబుఁ బైకెత్తి, యుర్వ్యుత్తుఁగన్ దంష్ట్రపై నిల్పి భూమిన్ సముద్రంబులో మున్గకుండన్ మహాదంష్ట్రివై స్వర్ణనేత్రున్ విదారింపవే, వైరిదృంగింపవే శ్రీనృసింహుండవై, పెంపవే మేనబ్రహ్మాండము న్నిండవై రోచనిన్ భూమి దానంబు యాచించి ఖర్వుండవై, బ్రహ్మతేజుండవై రాజకోటిం గుఠారంబుచేఁ గంఠముల్ ద్రుంపవే, జంపవే రావణోద్దండశుండాలముల్ జానకీనాయకాఖ్యాతసింహస్వరూపంబుతో, రోహిణీపుత్రవేషంబు మైదాల్చి శ్రీకృష్ణతేజంబుతో భూమిభారంబు సాంతంబుఁ గావింపవే, ద్రుంపవే వైరిదారాంతరంగంబులన్ వేగరంగించి, క్రూరాత్ములన్, దుష్టులన్ నాశముం జేతు వారార. నీచిత్రముల్ వెగ్గలం బుగ్గడింపం బ్రపంచోద్భవస్థేమభంగాదిలీలా! జగన్నాయకా! సాదరాయత్తచిత్తాంబుజా! దీనబంధూ! మహాకష్టసంసారమోహాంధకారాబ్ధిలో మున్గియున్నాఁడ నీవాఁడ నీదాసుఁడం గాన నన్ గావు మోతండ్రి! శ్రీతమ్మరగ్రామవాసా! రమాచిద్విలాసా! ధరిత్రీసుతానాయకా! భద్రసంధాయకా! దేవ! కోదండరామప్రభో! తే నమస్తే నమస్తే నమః.

స్తోత్రపంచకమ్.

౧. శ్రీజానకీహృదయపంకజపద్మమిత్రం
శ్రీకంఠచిత్తనిలయాంతరభాసమానం
హైరణ్యచేల మఘబీజవినాశమూలం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మీడే.

౨. పౌలస్త్యమత్తగజసింహకిశోర మూర్త్యం
నీరంధ్రనీలమణిభాసితదివ్యదేహం
కాంతిస్ఫురన్మణికిరీటమయూఖదీప్తం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మీడే.

౩. వాతాత్మజాహృత[illegible] మూర్తరక్షం
రక్షోగణానల[illegible] మహేశం
ఈశాదిసర్వదిగధీశనుతప్రభావం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మీడే.

౪. శ్రీకోసలేంద్రతనయాజఠరాబ్ధిచంద్రం
భక్తార్చనీయపదపంకజ మాదిదేవం
రాజేంద్రరత్నమకుటార్చితపాదపీఠం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మీడే.

౫. నీలోత్పలాభనయనాంచితసత్కటాక్షం
పద్మోద్భవోద్భవసుగానచణోత్తమాంగం
దాసౌఘసారసకదంబవిలాసహంసం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మీడే.

శ్రీ భాగవతము.

(గ్రంథకర్త : శతావధాని సంపత్కుంబ సింగరాచార్యులుగారు.)

ఇత్యాది యథామూలముగను, సలక్షణముగను, బవిత్రభావ ధురంబుగను సరసమైనశైలిలో ఔచిత్యము ననుసరించి రచింపఁ పచున్న యత్యుత్తమ గ్రంథరాజము.

ఇందు అధ్యాయసంఖ్య సూచింపబడినది. విశేషాంశము లను ంథముగా జేర్చబడినవి. ముముక్షువులకును, ధర్మజిజ్ఞాసువులకును, వేదాంతశాస్త్రపరిశోధనపరులకును నవశ్యము బఠింపదగినది.

్రథమ సంపుటము— ఇందు ప్రథమ ద్వితీయస్కంధములు గలవు.	వెల రు 1-0-0
షష్ఠమ సంపుటము—ఇం దేకాదశ ద్వాదశ స్కంధములు గలవు. ఈ సంపుటము భాగవతమునకంతకును సిద్ధాంత సారమును, భగవద్గీతకు భాష్య రూపమునునై యున్నది. అచ్చులోనున్నది.	1-0-0
శ్రీ భాగవత ప్రథమ పద్యము—త్రిమతవ్యాఖ్యాన విశిష్టము.	0-4-0
గీతావళి—ఇందు శ్రీభాగవతమునందుగల యన్నిగీతములును గలవు.	0-8-0

వలయువారీ క్రింది చిరునామాకు వ్రాయవలెను.—

శ్రీ భాగవతగ్రంథమండలి,
జగ్గయ్యపేట, కృష్ణాజిల్లా.